

Matija Zadravec iz Pavlovec, Marija Vaupotič iz Peršetinec, Matija Pavlinič iz Huma, Jakob Prapotnik iz Pušeneč, Ivan Bauman iz Hardeka, Andraž Bogša iz Pavlovec, Franc Vraz iz Cerovca, Lovrenc Vajda iz Bratonečič, Blaž Klemenčič iz Vitana, Anton Antolič iz Sterijanec, Jakob Kovašec iz Cvetkovec, Alojzij Perger od Sv. Tomaža, Ivan Rajh iz Lešnice, Tomaž Rajh iz Ključarovec, Ivan Rajh iz Trgovišča, Jožef Vojsk iz Male vesi, Franc Bombek iz Podgorec, in Ivan Strah iz Hranjigovec.

Licencirane bike imajo na dalje: Simon Jesih v Sodincih, Marija Megla v Podgorcih, Andraž Bedjanič v Obrežji (skupaj 2), Julijana Horvat v Hranjigovcih, Helena Brumen v Šalovecih, Anton Tušek v Podgorcih, Matija Masten na Humu, Filip Krabonja v Sodincih, Alojzij Janžekovič v Sterijancih, Andraž Lah na Lešnici, Ivan Gašparič v Trnovcih, Matija Rojht v Rucmancih, Jurij Klinar v Podgorcih, Matija Štuhec na Lešnici, Martin Pučko v Ključarovecih in Ivan Kosi v Ključarovecih. Ogladna komisija se je o prignanih bikih povse zadovoljno izrazila.

Sejmovi. Dne 9. junija v Trbovlju, v Poličanah (svinjski sejem) in na Pilstanju. Dne 12. junija v Teharji. Dne 13. junija pri Sv. Janžu pri Spod. Dravogradu, v Žalcu, v Ločah, pri Sv. Andražu v Slov. goricih, v Rogatcu, Kozjem, Siegersbergu in Brežicah. Dne 14. junija na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 15. junija v Celju, Kostrivnici, na Planini, pri Sv. Barbari v Oplotnici, v Mozirju, pri Sv. Juriju ob Ščavnici, v Lembahu in pri Sv. Vidu niže Ptuja.

Dopisi.

Iz Hajdinja. (Bralno društvo.) Pomlad je zopet obiskala naš svet ter oživila in zbudila vso naravo iz zimskega spanja. Nje zelena, pisana obleka, blagodejni solčni žarki dramijo tudi človeštvo iz zaspanosti, dadó mu novih telesnih in duševnih močij, vdihnejo mu novih idej, ter ga ojačijo k raznemu podjetju. Tudi na nas zaspane Hajdinjce pomladanji dih narode ni ostal brez vsega upliva. Dal nam je pogum, da smo se nekoliko otrsli naše mlačnosti, ter s tem, da smo si ustanovili »kmetijsko bralno društvo«, storili vsaj prvi korak za boljšo prihodnost za narodni razvoj naše farne občine. S prijetno nado, da se bode število društvenikov v kratkem zdatno zvišalo, da se bodo nekaterniki bolj ogreli za naše narodno podjetje, ter se trdneje oklenili namenjenega društva, sklical je osnovalni odbor dne 3. majnika t. l. svoje pridobljene ude k volitvi stalnega odbora. Izvoljeni so bili gg.: Martin Muršec, predsednikom; Janez Grahar, podpredsednikom; Alojzij Pogruje, tajnikom; Ivan Pavlič, blagajnikom; Andrej Šlamberger in Simon Kampl, odbornikoma. Društvo se je naročilo na sledeče časopise: »Kmetovalec«, »Domovina«, »Slov. Gospodar«, »Domoljub«, »Rodoljub«, »Mir«, »Südst. Post«, »Dom in Svet«, »Zvon«, »Vrtec«, ter pristopilo kot ud k »Družbi sv. Mohora« in k »Slov. Matici«. Da smo si mogli naročiti vse imenovane časopise, ter takoj začeti delovati, gre hvala blagorodnemu gospodu deželnemu poslancu dr. Franu Jurtela, kateri je blagovolil pokloniti našemu društvu 6 gld., za kar se usoja odbor izreči najtoplejšo zahvalo. Časopisov imamo torej, hvala Bogu, za naše potrebe dovolj; a skušnja uči, da se edino s čitanjem časopisov ne more doseči namen bralnih društev: neobhodno potrebne so tudi dobre knjige; ali žal, ravno teh nam pomanjkuje. Ker pa gmotno stanje

našega društva ne dopušča, si omisliti potrebno število primernih knjig, zato se hočemo ravnati po znanem izreku: »Pomagaj si sam, in Bog ti bo pomagal«. A sami si pa ne moremo in ne znamo drugače pomagati, kakor da se usojamo trkati na duri blagih rodoljubov in slavni narodnih društev ter ponižno prositi, da nas blagovolite gmotno in duševno podpirati. Bog daj, da bi naše novo društvo našlo dosti prijateljev in podpornikov, s kojih pomočjo bi mogli uspešno delovati za vresničenje naših zvišenih namenov: negovanja ljubezni in vnejanja ponosa do naše mile materinščine. —g—

Iz Slov. Bistrice. (Poročilo in zahvala.) V nedeljo, dne 27. majnika, zborovala je v prostorih g. Petra Novaka tukajšnja podružnica sv. Cirila in Metoda. Da-si je bilo vreme jako deževno, udeležilo se je tega zborovanja ogromno število ljudstva. Hvala prisrčna Mariborskim tamburašem, ondotnim in Ruškim pevcem. Hvala častitim gostom, koji so prihiteli k nam iz Maribora, Celja, Ptuja in iz sosednih trgov in vasij. Ne udajmo se! Slovan gre na dan.

Iz Laporja. (Romar od Marije Klaužeti.) Želim podati par črtic častitim bralcem »Slov. Gosp.« v spomin, ker mi je bila sreča mila, da sem se mogel udeležiti iz Laške Gorice na Sv. Goro velikanske procesije brezštevne množice pobožnih kristjanov, katerim so glavni voditelj bili milostljivi nadškof z veliko duhovniki. Posebno mi je dopadlo lepo, ubrano petje pobožnih goriških mladeničev, katerih prelepe Marijine pesmi mi vedno po ušesih donijo tako, da moram reči: to so pravi junaki in Marijini služabniki, ki imajo srce uneto za čast božjo! Kako je pa žalibog pri nas na Štajarskem z mladeniškim petjem? »Slov. Gospodar« je že spregovoril o divjem tuljenju pri vojaških naborih, pa ne samo tedaj, tudi pri drugih priložnostih mnogo naših mladeničev grdo rjove, zlasti kadar se smrdljivega »hudičevega« strupa napijejo. Žganje je za mlade ljudi smrtna poguba in v življenju veliko gorje, katerega si jih je že dosti nakopalo. Povej mi ubogi jetnik, kdo te je v ječo spravil? Rekel boš: žganje. Pa koliko imamo v vseh okoliščinah še tudi drugih žalostnih izgledov. Še nekaj ne smem zamolčati. Vkljub slabemu vremenu in težavnemu potu v križevem tednu so naš čast. gospod župnik vodili procesijo z lepim petjem iz Laporja v Kočno in tukaj so spomenili, da se pogreša šolska mladina: zato pa žalibog gre vse navzdol, če bo zmirom tako, kam bomo prišli?

Iz Cirkovic. (Nevolja.) Za dan 31. maja je bil v koledarju napovedan sejem v Cirkovicah; ali to še ni zadostovalo. Dne 27. t. m. je občinski pisar in oznanjevalec po prvej sv. maši oklical ter vabil občinstvo na obilo obiskovanje in udeležitev tukajšnjega sejma. Dne 27. maja, ker je bil po naključbi shod (žegnanje), prišlo je v Cirkovice od daleč in blizu mnogo ljudstva. Razširila se je vest, da je pričakovati v Cirkovicah živahnega in dobro obiskovanega sejma. Res, od blizu in daleč je prišlo mnogo prodajalcev in kupovalcev; pa ostrmeti je moral človek, prišedši 31. maja v Cirkovice, ker na vseh straneh so stali orožniki. Vračali so celo pet ur daleč prišle prodajalce z voli in kravami. Prišlo je tudi mnogo mesarjev iz bližnjih mest in krajev, kakor: iz Maribora, Bistrice, Ptuja itd. Vsak prodajalec in kupec je še le v Cirkovicah zvedel, da nikdo ne sme živine na sejmišče gnati in tam kupovati. Vprašal je vsak strmeč, zakaj ne? Po dolgem povpraševanju se je izvedelo, da je vsemu temu krivo županstvo. Opetovano mu je gosposka naročila, da mora živinsko sejmišče postavno ograditi. Ker tega ni storilo, je žugala gosposka z odvrnitvijo sejma; in slavno tukajšnje županstvo je poročalo pismeno in ustmeno, da je vse v redu. Gosposka se je hotela o vsem tem prepričati, ali je res.

Zvedši neresnico, je gosposka sejem predzadnji dan prepovedala. Kakšna nevolja med ljudstvom! Od daleč so prišli prodajalci in kupci, a vsi zastoj. Le nekaj parov živine so kupci na potu kupili. — Ali za blagor ljudstva županstvu nič ni ležeče? Doba sedanjega obč. predstojnika in obč. odbora je minola, zakaj ne odstopi, če neče nič več storiti? Koliko ljudij mora zaradi takega uradovanja škodo trpeti? Če ne razumete, ali če nečete več delati, pustite druge na krmilo! Koliko časa bode še trajal ta nered?

Iz Žalca. (Nemški šulverein.) Prijatelji tega društva vedno zatrjujejo, da ono skrbi za vzgojo le nemških otrok. Ko bi temu tako bilo, ne bi noben pameten Slovenec temu društvu oporekal; ali to društvo steguje svoje kremlje navadno le po slovanskih, pri nas slovenskih otrocih, in temu se moramo upreti, kolikor se le dá in tako postopanje imenovati nesramno nasilstvo, ker to dela pod zaščito postave. Mi katoliški Slovenci moramo skrbeti, kakor drugi narodi pred vsem za dve svetinji: sv. vero in ljubo materinščino, in gledé na obe te svetinji se v šulvereinskih šolah malo, ali bolje, nič storiti ne more. Ali čemu pišem iz slovenskega Žalca, iz slovenske Savinjske doline tako ostre besede zoper šulverein, saj je v tako narodno probujenih krajih njegovo postopanje nemogoče? Tako bodo mnogi bralci vskliknili, zato pa blagovoljno to-le berite! Pri nas hočejo vrniti šulvereinsko šolo. Nekaj otrok s hribov Gotoveljske župnije se bode zaradi prevelike daljave izsolalo iz Žalske šole in vsolalo v Ponkvo, kjer bi se potem imela enorazrednica spremeniti v dvorazrednico. Tega se pa seveda Ponkvočani čudno branijo. To je pa kmalu uvohal znani bogati nemškutar v Št. Petru, ki baje oskrbuje železnicam brzojavne sohe, in je poštenim hribovcem ponujal nemško šolo, ki jo bode postavil nemški šulverein. Koliko bode v tej šoli nemških otrok? Niti jeden ne; zato šulverein, pusti naše vrle ljudi, ne nevmiraj jih! Sploh pa smo vsi Žalčani trdo prepričani, da boš ti, slovencežerec, dobil od Gotovljanov tako zaušnico, da svojih očij, ki toliko po nepotrebnem ščilijo na naše otroke, nikoli več ne boš obrnil v prekrasno, slovensko Savinjsko dolino! C—n.

Izpred Pohorja. (Štajerski kmet.) Tako se imenuje novi list, ki se je na tihem zadnje nedelje v Mariboru rodil, ter hoče biti kmetom v političnih in gospodarskih zadevah svetovalec. Izdatelj listu je g. L. Kralik, znani tiskar »Marburger Zeitung«, in nasprotnik slovenskemu kmetu. Kaj pa je nam neznane in politično sovražne nemške gospode napotilo, da so začeli izdajati slovensko pisan list? Ali to storijo iz ljubezni do kmeta? List sem danes prebral in kot priprosti kmet si dovolim Vam, moje mnenje povedati, in Vas, gospod urednik, prosim, da moje vrstice v »Slov. Gospodarju« objavite. Že na prvi pogled se vidi, da je list »Štajerski kmet« brezveren, hoče le hujskanje, nemškutarje v zavetje vzeti, kmeta pa ob vero spraviti. Pisan je v smislu bivšega »Kmetškega prijatla«, kateri je baje poginil, ali je pa menda kvokal in valil, da se je »Štajerski kmet« izvalil! On hvali 25-letnico šolske postave, pa ne pové, zakaj. Nova šolska postava je bila 14. maja 1869. le z enim glasom večine sprejeta in dobro se še spominjam, koliko veselje je takrat po liberalnem taboru bilo, češ, sedaj, ko ne bodo dekanji in župniki imeli pri šoli nič več govoriti, bode se mladina zbistrila, izobrazila in prosto mislila. Zadnje je pač resnica v preveliki meri! V teku 25 let se je dokazalo, da ravno kmetje se nove šole ne moremo veseliti, ker one niso v vsem prava priprava za prihodnje življenje mladine. Po mojem mnenju bi poldnevna šola popolno zadostavala in pol dneva bi se otrok naj delati vadil. Večina otrok hodi daleč v šolo, damo jim košček kruha s seboj, kate-

rega že večkrat med potjo snejo. O poldne so otroci eno uro prosti, lačni brez obeda — zato dve uri popoldne trajajoči poduk malo velja in za otroče zdravje ni primeren. Pri tej priliki si še to-le opombo dovolim. Pri vsaki šoli je v bližini tudi trgovec, kateri šolarjem tudi razni sladkor prodaja; dobro delo bi trgovec storil, ko bi otrokom nobenih sladčie ne prodajal, ker prvič je sladkor za zobe škodljiv in otroci si namesto potrebnih šolskih rečij rajši sladkor kupujejo. Ko bi bil poldnevni poduk, ne bilo bi treba toliko novih šol, za katere so plačila skoro že neznosljiva, in otroci bi doma k delu vadili in precej koristili. Šola ni sama zavoljo sebe, temveč kot podlaga za prihodnje življenje; zato je treba, da se otrok že poleg šole na lahko, primerno delo vadi. Vem, da gospodje učitelji imajo težko nalogo, stroge višje ukaze, šole imajo večidelj prenapolnjene, in slabo so plačani. Če mi bode »Štajerski kmet« ugovarjal, mu bom svoje misli v tej zadevi natančneje dokazal, da kmetje nimamo uzroka nove šole slaviti. Kar druge gospodarske članke v listu zadeva, so pobirki iz starih knjig in časopisov. List je proti veri pisan ter je otrokom za нравno življenje nevaren. Stariši, bodite tedaj oprezni in vrzite list tje, kamor vsaki peš gre, kajti to je vendar ostudno, da se »Štajerski kmet« tako veseli, da bi se na Ogerskem civilni zakon sprejel.

F P—k.

Iz Kostrivnice. (Zasluzni križec). Nekdanji vojaški »gmajnar«, lovec na »hostne vrage« in občinski berič silno žaluje, ker mu je splavala po vodi srčna želja, doseči za svojo neštevilne zasluge zlati križec. Križec, zlati križec, oh kakó sladka beseda Karžupnikovim ušesom! Toda kakó ga doseči? No, to našemu junaku ni delalo tako teške glave, kakor mu jo dela od časa do časa g. Ogrizekovo vino. Ker sta si z našim občinskim predstojnikom debela prijatelja, je ta naenkrat zboljšal sejo občinskega odbora, misleč si: »Pum, pum, pum, roka roko umiva«. Pri tej seji je tako navdušeno opisoval premenitne zasluge (??) beričeve, da je svoje poslušalce kar očaral takó, da so ti res začeli verjeti nekaj, o čemur se njim poprej še sanjalo ni. Nič ni pomagalo ugovarjanje enega g. odbornika, češ, da za zlati križec je potreba posebnih, izvanrednih zaslug — vse je bilo bob ob steno: plamen županovih besed in pa neumni strah pred beričem jim je stisnil pero v roko, da so res podpisali prošnjo za zasluzni križec. O srečna Kostrivnica, kakšen red pač mora vladati v tebi, da nimajo župan in odborniki nič pametnejšega delati, kakor krečeplaziti in prositi za križce občinskemu — slugi! Kolika edinost je v tvojem občinskem zastopu, da odborniki kar prikimavajo, kar iztuhtata prebrisani glavi župana in njegovega beriča, ki si v svoji ošabnosti domišljujeta, da sta le ona Kostrivniška občina, vsi drugi pa pokorni njiju hlapci! Večini naših odbornikov sta res vcepila nesrečno misel, da imata le župan in berič pravice v občini — ha, ha, ha, — vsi drugi pa morajo slušati njun glas, kimati in podpisovati. Kako kriva in napačna je ta misel, kažejo sledeče točke ali paragrafi »občinskega reda za Štajersko vojvodstvo.« §. 12. tega reda govori o občinskem zastopstvu tako-le: »Občino zastopa v unanjih rečeh občinski odbor in občinsko starešinstvo.« §. 14. »V občinskem starešinstvu je župan in vsaj dva občinska svetovalec.« Že iz teh paragrafov se jasno vidi, da občine ne zastopata župan in njegov berič, ampak občinski odbor in starešinstvo; berič pa mora biti le berič ter se ne sme nikakor vtikati v občinske zadeve; zato se po § 10. občinskega volitvenega reda ne sme voliti v odbor, dokler občini služi. (Konec prih.)

Izpod Boča. (§ 19. tiskovne postave.) Na dopis »Izpod Boča« (ne iz Kostrivnice) v 21. številki našega lista smo dobili od g. Ogrizka popravek in nauk

dotičnemu dopisniku. Nauka nikakor ne natisnemo, ker g. Ogrizek ni poklican, da bi naše čislane dopisnike podučeval, zlasti, ker smeši sv. čednosti. Tudi popravek bi mu lahko vrnil, ker v dotični številki ni nobenega dopisa iz Kostrivnice in je več Ogrizkov, vendar bi nas prej ali slej z gori navedenim paragrafom za natisek prisilil; toda tistega paragrafa pa ni ne za nas, ne za naše razsodne bralce, da ne bi smeli imeti svojih mislij. Popravek se dobesedno glasi: Oziroma na znani § 19 prosim dopis iz Kostrivnice iz zadnje številke sledeče popraviti in v prihodnem »Gospodarju« razglasiti: »Ni res, da bi bil Ogrizek rekel: naj bode veselica samo za Kostrivničane, Slatinčani pa naj doma bodo, ker hodijo sem pohujšat.« Ogrizek.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se zadnji ponedeljek odpeljali v Budapešto. — Poslanska zbornica je prenehala svoje zborovanje zadnji soboto, dne 2. junija, in gosposka zbornica zadnji torek, ko je bila potrdila postavo o valutni predlogi, trgovinsko pogodbo z Rusijo in nekaj manj važnih rečij. Nič ne bodo kmetje zadovoljni z rusko trgovinsko pogodbo, ker se cena žitu ne bode zvišala, pač pa bržčas še znižala.

Gališko. Dne 5. junija je brat našega svetlega cesarja, nadvojvoda Karol Ludovik, slovesno otvoril deželno razstavo v Levovu. — Poljski in rusinski državni poslanci so med seboj sklenili pogodbo, vsled katere bode rusinski jezik več pravice dobil v šolah in uradih. Govori se tudi, da bukovinski Rusini dobé lastnega grško-katoliškega nadškofa.

Štajarsko. O shodu nemških zaupnih mož v Gradcu dne 3. t. m. govorimo na prvem mestu. Naši sosedje naj bi si zapomnili besede dunajske nemške, ali krščanske »Reichspošte«: Kar je za jedno narodnost pravično, mora tudi vsaj prav biti za drugo. — Na Ptujju so 2. t. m. za župana izvolili Jožefa Ornika in za njegovega namestnika Franca Kaiserja ml. Oba sta sinova pridnih slovenskih starišev; in zdaj naj kdo trdi, da je Ptuj nemško mesto!

Koroško. Kjer cvete liberalizem, tje se žid kaj rad ugnezdí; tako tudi v tej deželi. Okoli Vrbskega jezera imajo že več posestev v svojih rokah, in zdaj tudi po drugod ta ali oni žid kupi kako kmetijo. — Gledé onih dveh mož, ki ju naj kmečke občine volijo za državna poslanca, še se niso zedinili. Pri tem konservativci roke preveč križem držé.

Kranjsko. Otvoritev dolenske železnice je bila jako slovesna. Ljudstvo se je pokazalo vrlo probujeno. Tudi izlet Ljubljanskega »Sokola« in dveh pevskih društev v Novo mesto dne 3. t. m. je bil velikansk. — Velikansk se mora tudi imenovati shod katoliško-političnega društva v Trnovem na Notranjskem. Prišlo je blizu 5000 ljudi. — Na Gorenjskem so ustanovili katoliško slovensko društvo za Radoljiški okraj. Bog daj obilno blagoslova!

Primorsko. V Gorici še nimajo župana. Večina bi rada nekega dr. Venutija, ali vlada tega ne more potrditi, ker je prehud iredentovec, preveč si želi v Italijo. — Parobrodnemu društvu, avstrijskemu Lloyd, bode se zopet začelo slabo goditi, dasi je toliko milijonov dobilo državne podpore, ker ima dva tekmece: neki Tržačan in japonsko društvo, ki zelo po ceni prevažata ljudi in blago.

Dalmatinsko. V Dobrovniku so bile občinske volitve, in čudo, Srbi so se združili z Italijani zoper

Hrvate, katerim so 200 glasov uničili. Ali pravoslavje ne vzgaja boljnih značajev, kakor so le-ti Srbi, da se gredo bratit s slovanskimi sovražniki?

Hrvatsko. Za senjskega škofa je že pred tremi meseci bil odločen reški župnik, opat Bedini; škof Strossmayer pa je preprečil nakane ogerske vlade s tem, da je papežu priporočil dr. Barona, vseučiliškega profesorja v Zagrebu. Tako je prav. Kam pa pridemo, ako bodo posamezne vlade začele škofe nastavljeni?

Ogersko. Nj. veličanstvo svetli cesar ostanejo bržčas v Budapešti, dokler hrvatski ban grof Khuen Hédérvary ne sestavi novega ministerstva; kajti dr. Wekerle je s svojimi tovariši odstopil. Vseh vkup ni škoda, kajti slabšega ministerstva se ni imelo Ogersko, kakor je to bilo. Zdaj bo menda tudi odklenalo rogoviljenju za civilni zakon, za katerega se tudi pri nas liberalci toliko ogrevajo. Ako Hédérvary ne bode mogel dobiti ministrov, bodo se morale volitve za državni zbor razpisati.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče izdelujejo znamenito okrožnico ali pismo o zjedinenju razkolnikov s sv. katoliško cerkvijo. — Za stalnega odposlanca ruskega je pri sv. stolici imenovan Izvolški.

Italijansko. Kakor je večina poslancev glasovala za vojaške stroške, tako bode tudi za finančne načrte, ker se mnogi poslanci bojé novih volitev, ker je n. pr. neki poslanec pri zadnjih volitvah potrošil 25 tisoč lir. Čudno! Bržčas pa pride do novih volitev, ker je Crispijevo ministerstvo odstopilo; morda pa še ostane. — Pred tednom sta po noči v Rimu dve bombi razleteli, ena pred palačo pravosodnega, druga pred palačo vojnega ministra, baje zato, ker je bil v siciliske homatije zapleteni poslanec Giuffride obsojen na 18 let zapora.

Francosko. Novi ministerski predsednik je Dupuy, prej predsednik poslanske zbornice. Novemu ministerstvu se bode prej ali slej slabo godilo, ker se drži tistih načel, zaradi katerih je prejšnje moralo odstopiti.

Nemško. Olomuški nadškof Kohn se je te dni mudil v Berlinu in ga je nemški cesar povabil na obed. — Dne 4. junija je začel zborovati v Poznanju poljski katoliški shod, čegar odbor je našega naučnega ministra, dr. Madeyskega, imenoval častnim odom.

Rusko. Poljski plemenitaši so zelo zadolženi. Poljakom in Nemcem pa je prepovedano, nakupovati zemljo na Ruskem, zatorej jo le Rusi nakupujejo. To bode hud udarec za poljsko narodnost, ker se na takih nakupljenih posestvih le Rusi naseljujejo. Tako torej Rusija dela na popolno uničenje Poljakov in katoličanstva.

Rumunsko. Lahko umevamo, da so Rumunci v kraljevini zelo razjarjeni nad Ogri, ker ti tako barbarsko in nečloveško ravnaajo s sedmograškimi Rumunci. Te dni je neko ogersko društvo prišlo v glavno mesto Bukarešt, in več dijakov jim je hotelo zastavo sežgati, da je morala policija vmes poseči.

Bolgarsko. Ministerstvo Stambulovo je torej odstopilo, kakor smo danes teden poročali, in vsled tega je bila mnogo izgrediv in nemirov v Sredu in po drugih mestih, da je nekaj mrtvih obležalo. Novi ministerki predsednik je Stojilov. Mož je strog in je že naredil red po državi. Ljudstvo je knezu Ferdinandu močno udano, in to je največ vredno.

Srbsko. Ker je tudi več radikalcev vladi in kralju častitalo zaradi obustavljanja ustave, vsled tega je vsa radikalna stranka poparjena. — Da srbski prestol ne stoji na posebno trdnih nogah, razvidi se iz tega, da je Aleksander Karadjordjevič v nekem velikem dunajskem